

Proměnné / VARIABLES, galerie Garáž /GAG/ , Zlín 26. 3. - 9. 4. 2015, Pavla Ondrová a Radek Herold

Zlínská galerie Garáž již od roku 2012 nabízí rozdílné autorské přístupy, je soustředěna na neopakovatelnost jednotlivých vernisážových akcí - ČINů,

odehrávající se v jeden čas a na jednom místě.

Již 26. výstavní čin byla výstava Pavly Ondrové a Radka Herolda, s podtitulem Proměnné.

Intermediální instalace Proměnné vznikala z terénní dokumentace krajiny.

Základním námětem pro další tvar společné práce byly obrazové a zvukové záznamy jednoho konkrétního místa lesa, lesní cesty.

Ústředním momentem v celém díle je nanášení a prolínání vrstev. Proměnné. Proměnnost. Vrstevnatost obsažená jak v technice gumotisku, tak v audionahrávce. Závěsné obrazy vytvářené procesem techniky ušlechtilého tisku - tzv. gumotisku, jenž

autorka rozpracovává svou poměrně technicky komplikovanou cestou. Slovy autorky, proces je cestou zpět,

z hlediska vytvoření instagramových fotografií do digitálního negativu a následnými zapracováním technikou gumotisku.

Gumotisk je specifická fotografická technika ušlechtilého tisku,

používaná piktorialistickými fotografy na konci 19. a začátku 20. století. Gumotisk je charakteristický neostrými přechody a jemným

reliéfem připomínající malbu. Z českých umělců jej používali například František Drtikol nebo Rudolf Koppitz. Dodnes této techniky používá řada umělců a fotografů.

Kombinovanou techniku vícenásobné vrstvené gumy vylepšili členové skupiny Vídeňský trojlístek,

rakouští fotografové (Kühn, Watzek, Henneberg), což umožnilo dříve netušeným způsobem tvůrčí vliv na obraz a barevnou manipulaci.

Kombinace instagramu a gumotisku tak umožnilo autorce rozvinout výsledný originální obraz pomocí digitálních technologií a staré fotografické techniky zobrazování fotografie formou ušlechtilého tisku.

Samotný proces začíná zpracováním digitálního instagramu,

který nám umožňuje okamžitý pohled na analogon formou fotografického pozitivu - a ten je v tomto případě převeden do digitálního negativu

(což je samo o sobě reverzní).

Obrazy tedy znázorňují fotografické negativy instagramových fotografií,

dále zpracovávaných technologickým procesem gumotisku, konkrétně vrstvením,

kde každé další vrstvení v technice gumotisku je důležitým aspektem výsledných obrazů.

Oba autoři k terénním záznamům přistupují svým způsobem, což není nic neobvyklého.

Máme zde precizně osvětlené závěsné obrazy /Ondrová/ (gumotisky), přítomný hudební vjem /Herold/ (audiokoláž),

a k tomu ještě střízlivě minimalisticky pojaté video /Herold/, které se nestává leitmotivem, ale snad "light-motivem" proměnné instalace.

Pokud zde vidím velmi dobře technicky i prakticky pojatou instalaci, co se týká všech složek, "vrstev" prezentace,

musím se jako nezávislý pozorovatel ptát, jestli mi to stačí, k určité další vrstvě, hloubce, vnitřku - obsahu práce. Jestli nenalezám stále jen vrstvy a vrstvy, povrchy.

Ale nalézám proměny k prameni obsahu sdělení, ne těla, ale duši práce.

Je otázkou, Zda pomocí touhy po estetickém umu, bravurně cizelovanými ručně tvořenými formami,

fascinací nepřenosné informace místa - krajiny, konkrétního prostředí,

nezůstáváme onou přílišnou snahou po zachycení jí samotné,

právě proto za ní, i s autorským pohledem,

tak složitě zahloubaným do obrazů samotných.

Vojtěch Skácel